

λογές. Ο Rodin προσφέρει, στην σειρά των συνεντεύξεων που έχουμε εδώ, το παράδειγμα μιᾶς παρόμοιας αισθητικής στρατηγικής του ἀριστοτελικού μέτρου, μέσα ἀπὸ μιάν ἐπιτυχή ἐφαρμογή τῆς διαλεκτικῆς ἰδεαλισμοῦ - πραγματισμοῦ, κατὰ τὴν ὁποίαν ἐπιτυγχάνει, ὄχι μόνον νὰ ἀνέλθει στὶς κορυφές τῆς τέχνης του, ἀλλὰ καὶ νὰ διαμορφώσει καλλιτεχνικὴν προσωπικότητα βαθεῖαν, πρωτότυπον καὶ ἐνδιαφέρουσαν. Ταυτοχρόνως, ἔχουμε ἐδῶ μιάν, τρόπον τινά, ἀνθολόγησιν τῶν αισθητικῶν τάσεων τῆς γαλλικῆς σχολῆς, ἀπὸ τὸν ἐκλεκτικισμόν τοῦ 19οῦ μέχρι τῆς φαινομενολογίας τοῦ 20οῦ αἰῶνος. Συνολικῶς, πρόκειται γιὰ ἕναν ὡραῖον τόμο ὡς πρὸς τὴν παρουσίαση. Ἡ μετάφραση εἶναι ἀποτελεσματικὴ, ἡ δὲ προσέγγισις τοῦ Rodin στὸ αισθητικὸ σύμπαν τοῦ πλατωνισμοῦ, πού ὁ εἷς ἐκ τῶν μεταφραστῶν, Γ. Ἀραμπατζῆς, ἐπιχειρεῖ στὸν πρόλογόν του, δὲν στερεῖται ἐνδιαφέροντος.

Ε. ΜΟΥΤΣΟΠΟΥΛΟΣ

Κώστα ΜΠΕΝ, *Τὸ Ἑλληνικὸ ἔλλειμμα κράτους δικαίου*, Ἀθήνα, EUNOMIA Verlag, 1998, 954 σσ.

Πρῶτος τόμος τῆς σειρᾶς *Διαλεκτικὴ τοῦ δικονομικοῦ δικαίου* - τίτλου ἀποκαλυπτικοῦ τῆς μεθόδου πραγμάτευσης τῶν δικονομικῶν θεμάτων - καὶ μὲ πρότιτλο: Τὰ συνταγματικὰ θεμέλια τῆς δικαστικῆς ἐξουσίας, τὸ νέο αὐτὸ βιβλίον τοῦ πολυγραφώτατου καθηγητῆ Κ. Μπέη, ὁ ὁποῖος ὑπηρετεῖ καὶ διδάσκει τὸ δικονομικὸ δίκαιο ὡς ἐφαρμοσμένο συνταγματικὸ δίκαιο, περιλαμβάνει μελέτες τοῦ συγγραφέα ἀπὸ τὸ 1981 ὡς σήμερα· στὴ σειρά αὐτὴ θὰ ἀκολουθήσουν τέσσερις τόμοι μὲ μελέτες, ἕνας ξενόγλωσσος, καθὼς καὶ ἕνας τόμος μὲ ἄρθρα.

Τὸ «ἦθος» τῶν μελετημάτων ἀναγγέλλεται ἀπὸ τὸ ἀποκαλυπτικὸ σημεῖωμα τοῦ μεσόφυλλου, πού ἐξηγεῖ τὴν εἰκόνα τοῦ ἐξωφύλλου: Ἑλληνικὴ φύση καὶ ἑλληνικὴ ἐννομη τάξις συναντῶνται στὸ σημεῖο ὑπέρβασης τῆς ἀναταραχῆς - θεομηνίας ἢ πρώτη, τῶν κρίσεων ἢ δεύτερη, ἀπὸ τὸ φῶς τοῦ ἡλίου τοῦ ὀρθοῦ.

Τὸ αἰσιόδοξο μήνυμα τοῦ συγγραφέα - ὁ ὁποῖος διατρανώνει καὶ μ' αὐτὸ τὸν τρόπο τὴν πίστη του στὴν ἀρχή: «ὀνομάζοντας μὲ κριτικὸ - ἀδήριτο ἔλεγχον τὰ πράγματα ἐνεργεῖς», εἶναι ὅτι πάντα ὑπάρχει δυνατότητα πλήρωσης τῶν ἐλλειμμάτων τοῦ κράτους δικαίου. Τὸ βιβλίον διαιρεῖται σὲ τρία μέρη: τὸ πρῶτο μέρος περιλαμβάνει μελέτες γιὰ τὰ θεμελιακὰ δικονομικὰ δικαιώματα καὶ τὶς δικαιοῦχες ἀρχές ἀναφορικὰ μὲ τὴ δικαιοδοτικὴ λειτουργία τῆς κρατικῆς ἐξουσίας· τὸ δεύτερον ἀφορᾷ στὴ διαλλακτικὴ θεωρία καὶ πράξης καὶ περιέχει σχολιασμό καὶ κριτικὰς ἀξιολογήσεις δικαστικῶν ἀποφάσεων· τὸ τρίτον μέρος περιλαμβάνει μεθοδικὰς προσεγγίσεις τῆς κοινωνικῆς ἐπικαιρότητας. Κάτω ἀπὸ μιὰ βασικὴ διαίρεση τῶν περιεχομένων σὲ δογματικὴ ἀνάλυση, διάλογο μὲ τὴ νομολογία, ἐμπειρία ἀπὸ τὸ ἑλληνικὸ ἔλλειμμα κράτους δικαίου, στεγάζονται 140 ἐξαιρετικοῦ ἐνδιαφέροντος μελέτες, ὅπου ὁ νομικὸς στοχασμὸς ἐνδυναμώνεται μὲ τὸν φιλοσοφικὸν τρόπο προσέγγισης τῶν θεμάτων. Ὁ φιλοσοφικὸς τροπισμὸς εἶναι ἰδιαίτερα ἐμφανὴς σὲ μελέτες ὅπως: τὸ κράτος δικαίου (στ. 30 ἐπ.), τὰ θεμελιακὰ δικονομικὰ δικαιώματα τῆς δικαστικῆς ἀκρόασης καὶ προστασίας (στ. 95 ἐπ.), ἡ προσβολὴ τῶν ἐννόμων συμφερόντων τοῦ προσώπου ὡς θεμέλιον νομιμοποίησός του γιὰ δικαστικὴ ἀκρόαση καὶ προστασία (στ. 535, 611) κ.ἄ.

Τὸ πλατωνικὸ «ἂν οἱ φιλόσοφοι κυβερνοῦσαν...» θὰ μπορούσε ἐδῶ νὰ ἀναβιώνει μετασχηματισμένο ἔτσι ὥστε νὰ ἀφορᾷ στὴν ἀποτελεσματικὴ σύζευξιν νομικοῦ καὶ φιλοσοφικοῦ στοχασμοῦ.

Ἄννα ΚΕΛΕΣΙΔΟΥ

